

[Egon Jensen.]

råde, således forstået, at de, der er medlemmer af deres fagforening, har opnået disse fordele.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om lovforslaget enkeltheder.

Vi kan ikke være uenige om det formålstjenlige i, at funktionærer på prøve får ret til 14 dages opsigelsesvarsel som foreslået i nr. 1.

Den i nr. 2 foreslåede ændring om erstatning for usaglige afskedigelser er en naturlig konsekvens af aftale herom mellem arbejdsmarkedets parter, men vi mener ikke, at retssag i den anledning som foreslået i nr. 3 skal afgøres af sø- og handelsretten, men derimod af det nedsatte afskedigelsesnævn for at sikre ensartede afgørelser. Hvis ikke dette kan lade sig gøre, vil det vel være rimeligt, at man indsnævrer adgangen til afgørelser eventuelt til sø- og handelsretten, eventuelt til de to landsretter, så man derigennem sikrer en nogenlunde ensartet afgørelse af disse tilfælde.

Nr. 4, som omhandler udvidet adgang til halv løn under graviditet fra som nu maksimalt 4 til maksimalt 5 måneder, er vi enige i.

Nr. 5 om indskrænkning af arbejdsgiverens ret til dækning af forskud på provision er der rimelighed i, måske ligeså med hensyn til nr. 6.

Men jeg kan ikke tilsige særlig velvilje over for nr. 7 om funktionærers forhandlingsret, idet vi er af den opfattelse, at funktionærlovens § 10, stk. 2, fuldt og helt dækker funktionærers ret til forhandling gennem deres organisationer. For der ligger vel ikke noget fordækt herunder med henblik på f. eks. handels- og kontorfunktionærernes mulighed for og ret til forhandling om funktionærspørgsmål? Jeg har ladet mig fortælle, at formanden for det konservative folkepartis funktionærudvalg, reklamekonsulent Palle Simonsen, på et funktionærkursus har udtalt, at han ikke mente, at de konservative kunne sidde med hænderne i skødet og se på, at funktionærerne tvinges ind i en politisk fagforening for at få lønnen forbedret. Det er i hvert fald noget i modsætning til den københavnske KU-formand, der for nogle år siden opfordrede sine medlemmer til at melde sig ind i HK og derigennem søge at gøre deres indflydelse gældende. Det var i hvert fald ordentlig snak, hvad

det sidste angår. Mig bekendt er ingen søgt hindret i at gøre sin indflydelse gældende, hvad enten den var af politisk eller af rent faglig karakter. Det var et lille sidespring.

Lad mig om nr. 8 sige, at jeg tror, at der tiltrænges en meget nøjere forklaring på, hvordan dette skal forstås.

Vi har altså i høj grad interesse i, at funktionærernes kår er de bedst mulige, men vi mener ikke, at dette klares med de forholdsvis få ændringer, der foreslås i det lovforslag, vi her behandler.

Vi har yderligere en række problemer, i forbindelse med hvilke vi ønsker indført ændringer, når funktionærloven skal til revision. Lad mig nævne nogle af dem.

Deltidsarbejde har efterhånden fået et sådant omfang, at det må være naturligt, at dette arbejde også omfattes af loven, selv om forskellige domstolsafgørelser har fastslået, at funktionærer med nedsat arbejdstid i visse tilfælde er omfattet af loven.

For at undgå uoverensstemmelser om opsigelsesproblemer bør det påbydes i loven, at alle opsigelser skal ske skriftligt, såvel fra funktionærens som fra arbejdsgiverens side.

Lovens § 18 om konkurrenceklausul har i mange tilfælde virket uheldigt, og funktionærer er kommet ud for helt urimelige krav fra arbejdsgiverside som følge af disse bestemmelser, så det er vist på tide, at § 18 kommer til at indeholde et forbud mod konkurrenceklausul i funktionærforhold, i hvert fald i almindelige funktionærforhold.

Selv om der ikke i samme udstrækning som før averteres anonymt efter arbejdskraft, mener vi alligevel, at lovbestemmelsen herom bør udbygges og mere konkret give oplysninger om, hvad anonyme annoncer bør indeholde.

Problemerne omkring funktionærers opsigelse af stilling til fratreden før regnskabsårets afslutning og det hermed sammenhængende spørgsmål om udbetaling af tantieme og gratiale m. v. bør tages op til løsning, sådan at en funktionær, som har tantieme og gratiale som en del af sin løn, også sikres sin forholdsmæssige andel heraf, selv om han eller hun ikke mere er ansat i firmaet.

Endelig skal jeg nævne funktionærlovens § 1, hvor der nærmere er defineret, hvad der forstås ved en funktionær. Den tekniske udvikling og de nye forretningsformer gør